

PURJEHDUSTA HYVÄSSÄ SEURASSA 110 VUOTTA

PURSI

VOL. 1 | TOUKOKUU 2023

NYT KELPAA - UUDET
VERKKOSIVUT

OPPILAASTA
OPETTAJAKSI KUGGOMIN
PUUVENEKOULUSSA

AURINGON VOIMALLA
GOTLANNIN YMPÄRI

SISÄLTÖ

Lähetä juttutoiveesi tai oma tarinasi osoitteeseen heini.merilaita@sps.fi

Kannen kuva: S/Y Tiiamaria suuntana Gotlanti. Samiantti Lampela

- KUTSU KEVÄTKOKOUKSEEN
- PÄÄKIRJOITUS
- NYT KELPAA - UUDET VERKKOSIVUT
- OPPILAASTA OPETTAJAKSI KUGGOMIN PUUVENEKOULUSSA
- AURINGON VOIMALLA GOTLANNIN YMPÄRI
- SPS:N PUKUKOODI
- MUISTOKIRJOITUS
- TAPAHTUMAT

tervetuloa

KEVÄT- KOKOUKSEEN

ma 8.5. klo 18 / Ravintola Saari
Esillä ovat sääntöjen 12 §:n mukaiset asiat

SUOMALAINEN PURSISEURA RY

PÄÄKIRJOITUS

Uusi vuosi ja uudet tuulet ovat ravistelleet 110-vuotiaan Suomalaisen pursiseuran digipuolta. SPS on näet saanut vuosipäivälahjaksi arvoisensa uudet kotisivut www.sps.fi. Lämpimät kiitokset kaikille muille, jotka ovat antaneet oman panoksensa mittavalle uudistusprojektille.

Uusien kotisivujen myötä vanhat, pitkään hyvin seuran tarpeita palvelleet kotisivut osoitteessa www.suomalainenpursiseura.fi jäävät hiljalleen muistoihin. Tästä lähin löydät kaiken tarvitsemasi uusilta kotisivuilta, eikä vanhoja sivuja enää päivitetä.

SPS perustettiin 110 vuotta sitten tammikuussa Venäjän vallan aikaan. Myös viime vuoden ensimmäisen Pursilehden pääkirjoitusta varjosti Venäjä ja sen käynnistämä hyökkäyssota Ukraina.

Kuva: Helsingin kaupunginmuseo, kuvaaja tuntematon, n. 1913.

Sodalle saati Venäjän valtaapitävien julmuudelle ei näy loppua. Suureksi surukseni joudun siis pyytämään; nostakaamme jälleen tulevaksi purjehduskaudeksi Ukrainan ystävyyslippu mastoon solidaarisuuden osoitukseksi. Ukrainalaiset ovat sydämässämme mukana merillä tänäkin kesänä. SPS:n jäsenistö on myös eri tavoin järjestänyt tukea ukrainalaisille. Lisäksi allekirjoittaneella on veneen nimen vaihto edessä, ja vahva ennakkosuosikki on Solomia. Nimi on Ukrainassa naisilla yleinen ja tarkoittaa **rauhaa**. Neuvottelut ovat vielä merikumppanin kanssa kesken.

Auttamisen ohella tulee muistaa iloita elämän hyvistä puolista, kuten mainiosta pursiseurasta ja jäsenistöstä. Juhlavuoden kunniaksi luvassa on muun muassa kesäkuun Jazz-konsertti seuran Ira Kaspin aloitteesta. Sitä ennen voimme nauttia kesään vauhdilla heräilevästä Sirpalesaaresta ja uusista kotisivuista.

HYVÄÄ JUHLAVUOTTA SPS!

Heini Merilaita

PURJEHDUSTA HYVÄSSÄ SEURASSA

NYT KELPAA - UUDET VERKKOSIVUT

Odotus palkittiin, kun seuran käyntikortti ja samalla tärkein viestintäkanava eli uudet verkkosivut julkaistiin 31.3. Nykyisin moni tuppaa punnitsemaan toimijan luotettavuutta ja uskottavuutta verkkosivujen perusteella, joten ehostus tuli tarpeeseen. Vaikka hiljaa hyvä tulee ja hienosäätöä sekä sisällön siirtoa vanhoilta sivuilta vielä riittää, ovat sivut keränneet jo paljon kehuja ja kiitosta. Kiitos digivelho Tuomas Toropainen.

"Pääasiallinen tarkoitus on ollut sivuston päivittäminen niin teknologian kuin käytettävyyden puolesta tähän päivään viime vuosituhanneelta. Sivusto on toteutettu Wordpressillä, jotta ylläpito olisi mahdollisimman helppoa ja vaivatonta. Samalla ylläpitokuluja saatiin tiputettua noin viidennekseen aiemmasta. Sivustolla on uusi keskustelualue johon kaikki jäsenet pääsevät aloittamaan sekä kommentoimaan keskusteluja. Sivustolla on myös vain jäsenille tarkoitettua sisältöä, johon pääsee vanhalla salasanalla." -Tuomas

Sivuston vaivattomuus ja helppokäyttöisyys ilmeni välittömästi, kun esimerkiksi allekirjoittanut oppi melko jouhevasti omin avuin päivittämään sivujen sisältöä ja ennen kaikkea huolehtimaan Ajankohtaista-osiosta. Sivut ovat myös erittäin selkeät, kun kaikenlaiset säännöt ja oppaat löytyvät kaikki omasta osiostaan kuten myös kaikki tärkeät yhteystiedot.

Päivitys tälle vuosituhanneelle tarkoittaa myös sitä, että kotisivuille on parhaillaan suunnitteilla sieltä aiemmin uupunut Vastuullisuus -osio. Ja se jos mikä on tätä päivää. Tämä ei ikävä kyllä ole vielä yleistä sisältöä pursiseurojen verkkosivuilla, joten olemme sen osalta myös edelläkävijöitä. Nopealla googletuksella löytyy näet ainoastaan yksi toinen, vastuullisuus -osion nettisivuillaan omaava pursiseura. Osion sisältöä tullaan arvioimaan ja kehittämään jatkuvasti seuramme ympäristöohjelman pääperiaatteita noudattaen.

Varaa siis itsellesi hetki aikaa, ota mukava asento ja käy tutustumassa uusiin upeisiin sivuihin osoitteessa www.sps.fi. Näillä kotisivuilla ja periaatteilla on ilo jatkaa eteenpäin hyvässä seurassa!

Heini Merilaita

OPPILAASTA OPETTAJAKSI KUGGOMIN PUUVENE- KOULUSSA

SPS:n jäsen Markus Verronen toimii Loviisassa Kuggomin puuvenekoulun opettajana. Hänen matkassaan pääsimme tutustumaan koulun puitteisiin ja mielenkiintoisiin projekteihin.

Kuvat ja teksti: Heini Merilaita & Markus Verronen

Aikanaan Pohjanmaalta Helsinkiin muuttaessa Markuksen pitkäaikainen harrastus puuveneilyn parissa jäi Pohjanmaalle. Vuonna 2019 tarjoutui paluu puuveneiden pariin, kun Markus osti Annan kanssa Sirpalesaaresta Khululilen, huonokuntoisen Vindö 30:sen, jonka pohjasta oli purettu noin metrin verran lahoa lautaa. He kunnostivat veneen auttavasti purjehduskuntoon kevään 2019 aikana, jolloin he olivat jo liittyneet toisen pursiseuran jäseniksi.

"Kunnostuksen aikana saimme tosi paljon kannustusta SPS:n jäseniltä ja henki sekä tunnelma saarella oli muutenkin kannustava. Päätimme lopulta liittyä SPS:n jäseniksi, ja Khululile saikin taas laituripaikan Sirpalesaaresta."

Syksyllä Markus päätti hakea opintovapaata silloisesta työstään ja lähteä kunnostamaan Khululile Loviisassa sijaitsevaan Kuggomin puuvenekouluun. Opiskelupaikka avautui vuoden 2020 tammikuussa. Pian opiskelijasta tuli opettaja, kun keväällä 2021 Kuggomissa avautui opettajan sijaisuus. Seuraavana syksynä Khululile valmistui ja pääsi muutamalle purjehdusreissulle. Talviteloille noston lähestyessä veneelle avautui vajapaikka Sirpalesaaresta. Samaan aikaan myös Markuksen opettajan työt Kuggomissa saivat jatkoa ja jatkuvat yhä tänäkin päivänä.

Kuvat oikealla ja seuraavalla sivulla: Khululilen kunnostusta Kuggomin erinomaisissa puitteissa. Markus Verronen

"Olen ensimmäiseltä ammatiltani puuseppä ja olen harrastanut puuveneitä jo pitkään ennen Kuggomin koulua. Pääsin nopeasti käsiksi puuveneiden korjaamiseen ja veistämiseen koulun aikana. Sainkin asiakastöitä jo koulua käydessä ja se rohkaisi jäämään alalle. Koulussa veistin myös uuden 6 metrisen perämoottoriveneen asiakastyönä." -MARKUS

KUGGOMIN PUUVENEKOULU

Kuggom puuvenekoulu toimii nykyään Loviisan kansalaisopiston alla, omissa perinteisissä tiloissaan. Koulussa on noin 15 oppilasta, joista jokainen tekemässä omaa veneprojektiaan, joko uutta tai korjaamassa vanhaa. Koululta löytyy valmiita venemalleja heille, jotka haluavat veistää uuden (puuvenemallisto.fi). Koulun voi myös tulla korjaamaan oman vanhan veneen.

Koulun tilat tarjoavat erittäin hyvät olosuhteet puuveneiden korjaamiseen kahdessa hallissa, kattava nykyaikainen konekanta, ilmankostutin hallissa, jotta puuveneet voivat hyvin, puulattiat ja sopiva lämpötila ympäri vuoden.

Lisätietoja Kuggomin puuvenekoulusta löydät täältä: www.puuvenemallisto.fi

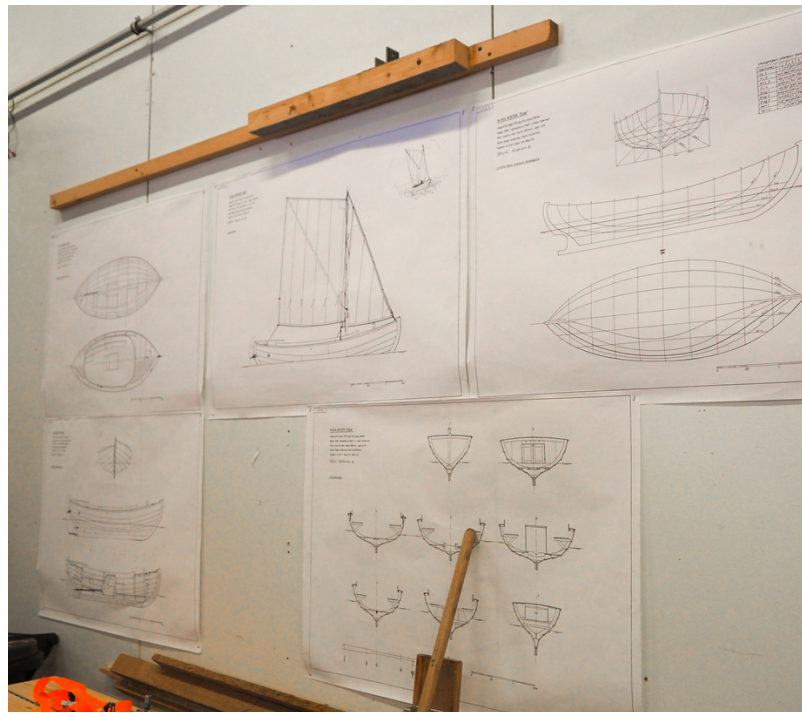
Maaliskuussa 2023 Klubitoimikunta järjesti tutustumisretken Kuggomin puuvenekouluun. Bussi lastattiin jäsenillä Kiasman pysäkillä. Tien päällä kaikki pääsivät hieman tutustumaan toisiinsa. Tunnelma oli iloinen ja odottava, eikä kiinnostavien keskusteluiden viedessä mukanaan muistettu lurauttaa yhtäkään yhteislaulua.

Kuggomissa ihmeteltävää ja ihasteltavaa riitti loputtomiin. Markus Verronen esitteli vajan ja veneprojektin toisensa jälkeen. Seuraavan nurkan takaa tuntui löytyvän vain lisää tiloja sekä eri kuntoisia ja -ikäisiä puuveneitä. Välistä nautittiin pullakahvit. Paikassa olisi hyvin voinut viettää päivän, miksei kuukauden tai pari.

Retken tunnelmiin pääset kenties paremmin kiinni näiden kuvien kautta.

TROMBI OY:N RAEPUHALLUS

- sitova ilmoittautuminen puhallukseen **28.6.2023 mennessä:** laita e-mailviesti toimistoon (merja.pynna@sps.fi)
- puhalluksen hinta on 120€/venemetri + alv + veneen osuus laitteiden kuljetuskustannuksista (tot. 1000€), kymmenellä veneellä siis tämä osakustannus on 100€/vene
- puhallus **4.9. alkaen** ja noin vene päivässä tahtia, nostoja useampana päivänä
- puhallus vie maalit, mutta jättää n. yhden primerikerroksen
- tassujen alustat pitää hoitaa itse kaapimalla
- jätteet hoidetaan Trombin toimesta asianmukaisesti
- Trombilta tulee infolehtinen/flyer puhalluksesta

Mitä veneilijän tulee tehdä ennen puhallusta:

- halpa pressu (vähintään pukin kattava) alle ennen nostoa maata suojaamaan
- näkit kaavittava pois pinnasta
- vesiraja tulee pestä puhtaaksi oksaalihapolla tai vastaavalla
- kaikki ilmanvaihtoluukut yms. kiinni pölyvaaran vuoksi

Kannattaa tarttua tähän (viimeiseen) tilaisuuteen saattaa vene SPS:n telakkasäätöjen mukaiseksi suhteellisen vaivattomasti! Kaupallisilla telakoilla sama työ maksaa monin verroin enemmän.

SPS SUOMALAINEN PURSISEURA

ma 29.5. klo 17-17.40

HSY:n kierrätysauto

Cafe Caruselin takana

- akut
- maalit
- liuottimet
- jäteöljyt ym.

HAETAAN **KILPAILU- TOIMITSIJOITA**

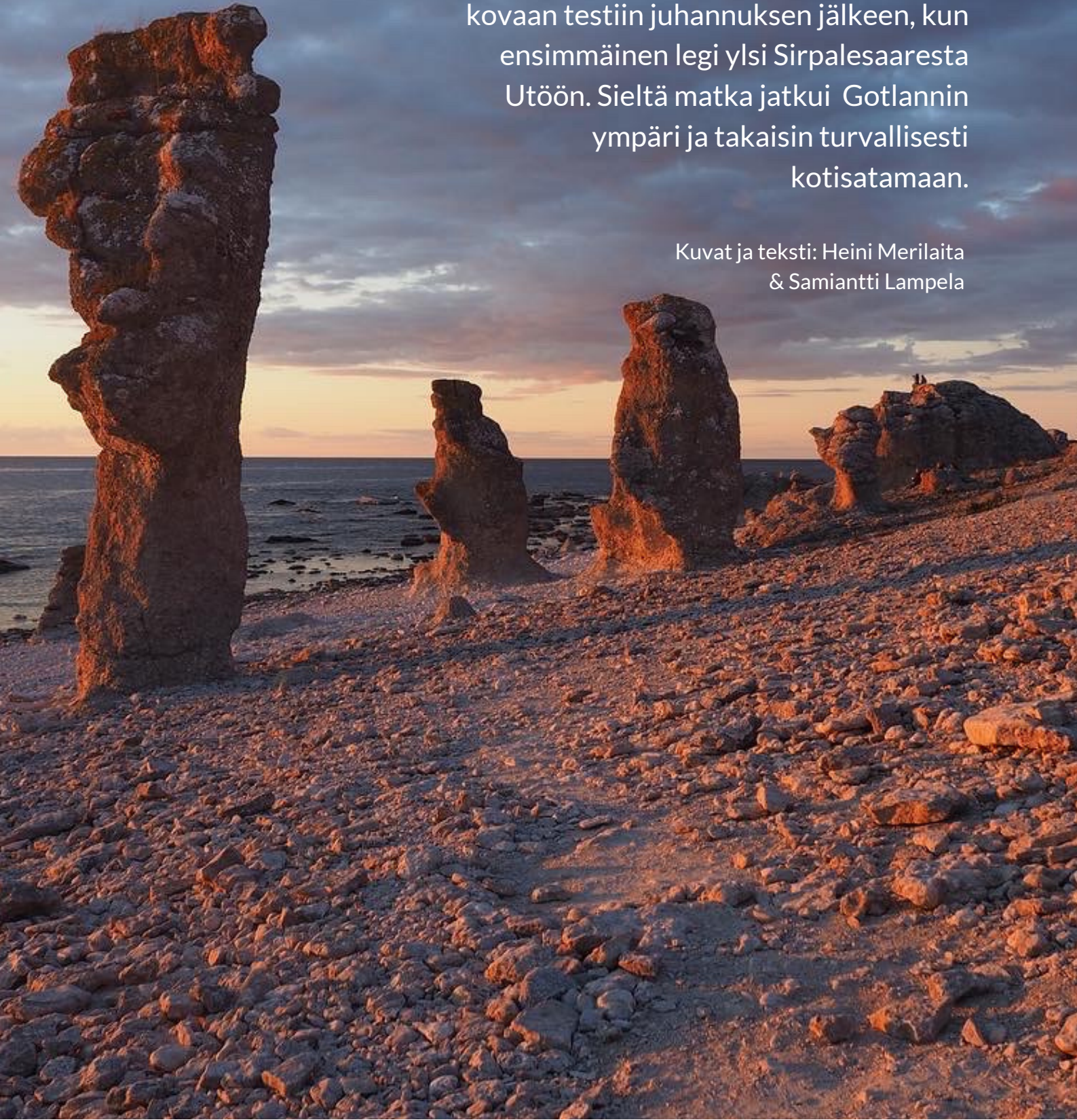
aiempaa
kokemusta EI
vaadita

AURINGON VOIMALLA GOTLANNIN YMPÄRI

SPS:n vene Tiimaria sähköistyi keväällä 2022. Uusi moottori pääsi kovaan testiin juhannuksen jälkeen, kun ensimmäinen legi ylsi Sirpalesaaresta Utöön. Sieltä matka jatkui Gotlannin ympäri ja takaisin turvallisesti kotisatamaan.

Kuvat ja teksti: Heini Merilaita
& Samiantti Lampela

22.7.2021 Suomenlahti. Tuuli lakkasi tyystin. Ei virettäkään. Laskimme purjeet turhaan lepattamasta. Määränpäähän Kökarin eteläpuolen autioille saarille oli vielä hyvän matkaa. Navionics näytti, että liikumme oikeaan suuntaan reilun solmun vauhdilla. Päätimme jatkaa ajelehtimista. Paistoimme pannareita, uimme ja luimme kirjoja aavan meren täydellisessä rauhassa. Hylje tuli tähystelemään nautiskelijoita. Lintuja ei näkynyt. Aamuyöstä saavuimme saaristoon. Enää ei olisi tilaa ajelehtimiselle. Käynnistimme moottorin ja ajoimme viimeiset vajaa 10 mailia. Yamahan pärinä rikkoi tyynen aamun harmonian. Seuraavana päivänä paistattelimme Ahvenanmaan auringossa ja mietimme, kuinka mukavaa olisi jos aurinko täyttäisi sillä välin tankkimme.

Ajatus sähkömoottorista oli itseasiassa kypsytynyt mielessä jo pidempään, mutta tuona päivänä päätös sinetöityi. Yksi nykyisen veneen hankintaperusteista olikin poistettu sisämoottori ja erinomaiset purjehdusominaisuudet. Haaveissa oli myös mahdollisimman pitkälle viety energiaomavaraisuus ja vapaus viettää rajattomasti aikaa merellä ja luonnonsatamissa.

Seuraavaksi piti päättää minkälainen sähkömoottori hankitaan. Ihailemamme suomalainen Oceanvolt rajautui pois vaihtoehtoista korkean hinnan takia. Epropulsion pod-moottori kiinnosti kovasti hintansa ja helppoutensa vuoksi, mutta ajatus moottorista pysyvästi veden alla ei houkuttanut.

Päädyimme valmiin paketin sijaan tekemään itse.

Volvo Pentan vetolaitteen kauluksen ensisovitus

Kompakti moottori painaa vain noin 10 kg

Tähän kaasuvipuun ei köydet takerru

Tarkoituksena oli hankkia saildrive ja liittää siihen sähkömoottori. Löysimme puoli-ilmaisen Volvo Pentan saildriven, jonka sai sovitettua alkuperäisen Omc:n saildriven pedille pienin muutoksin. Sähkömoottori ohjaimineen tilattiin Liettuasta. Lisäksi tarvittiin virtakytkimiä, sulakkeita, kontaktori ja akkumonitori, joita haalittiin eri liikkeistä ympäri Suomea. Moottori piti tietysti myös kytkeä vetolaitteeseen. Pyysimme tarjouksia VP:n akseliurien jyrkimisestä uuteen hammaskytkimeen, mutta suomalaisilta konepajoilta vastaukseksi sai pelkkää naureskelua. Lopulta espoolainen moottoripyöräpaja teki pikkurahalla sovitteen sähkömoottorin akselin ja käytetyn Volvo Pentan kytkimen väliin.

Kotisatamassa testaillessa huomasimme heti, että moottorin suuntaa sai vaihdettua suunnitellusti kääntämällä kaasua taaksepäin, mutta valitettavasti vetolaitteen kartiokytkin irroitti näin tehdessä. Nopean suunnittelutuokion jälkeen hankimme Mercuryn kaasuvaijerin, jolla pakin sai kytkettyä päälle ja pois mekaanisesti.

Järjestelmäjännitteen ollessa 48V, akustoksi valikoitui neljä 12V 100Ah LiFePO4 akkua sarjaan kytkettynä. Akusto koon määrätti moottorin tarvitsema maksimi virta. Päätimme olla hankkimatta lainkaan maasähkölaturia. Sen sijaan tilasimme kolme 100 watin aurinkopaneelia sekä boost-säätimen, joka korottaa latausjännitteen sopivalle tasolle.

Paneelien toimitusajan venähtäessä tilasimme yhden 150 watin paneelin, joka oli juuri sopiva ruffin päälle asennettavaksi. Juuri ennen jo valmiiksi viivästynyttä lähtöä kuukauden lomapurjehdukselle, ison paneelin ollessa vielä asentamatta, alkuperäiset paneelit saapuivat. 100 wattiset paneelit olivat juuri sopivan levyiset mantookiin kiinnitettäviksi. Päätimme sitoa yhden kummallekin puolen niin, että ne on tarpeen tullen helposti irrotettavissa. Enää polkupyörät kyytiin ja lopultakin matkaan.

Matka alkoi lupaavasti. Iltapäivä oli lämmin ja tuuli idästä. Totesimme ennen purjeiden nostoa, että huippunopeus moottorilla on vain 4,5 solmua. Voisikohan potkuri olla väärällä nousulla. Olimme hankkineet ainoan taittolavan mitä käytettynä löysimme ja sen nousu oli isompi kuin olimme laskeskelleet sopivaksi. No, sitä kerkeäisi murehtimaan myöhemmin.

Porkkalan eteläpuolella kohdatun ukkosrintaman jälkeen purjehdussää oli mitä parhain. Tuuli oli myötäinen ja vene liikkui kuin itsestään. Remontoitu vastamaalattu pohja, uusi genoa ja pienentynyt massa osaltaan auttoivat asiaa. Vene tosiaan keveni sähköistyksen myötä. Perämoottori telineineen ja tankkeineen painoi yllättävän paljon. Lisäksi keulaan lisätyt painot voitiin poistaa, kun moottorin massa siirtyi edemmäs. Keulaan oli lisätty 140 kg haponkestävää terästä, minkä myymisestä saimme hieman omiamme takaisin.

Virosta Pohjoiseen liikkuneet kaksi ukkosrintamaa olivat komea ja pelon sekaista kunnioitusta herättävä näky

Seuraavana päivänä monelle tutuissa maisemissa leppoisammassa kelissä

HELSINKI - UTÖ

149.8 mpk

28.6.2022 klo 14⁰⁰ / 20°C ☀️ ← 7/9

lähti Sirpalesaaresta, käynti duuskasaaren septias, minkä jälkeen suunta etelälounaaseen.

28.6.22 klo 20⁰⁰ / 59°48'N · 24°22'E Suomenlahti 7/9

Kaksi ukkosrintamaa etenee etelästä pohjoiseen. Koetamme pysytellä niiden välissä. Ympärikämme salamoi paljon.

29.6.22 klo 10⁰⁰ Hiittinen / 24°C ☀️ ← 10/13

Hangan edustalta siirryimme saaristoväylälle. Ei aallokkoa, rennosti sivunytäiseen. Vene purjehtii uskomattoman hyvin, vauhti kuusi solmua tai enemmän. Huom. pinnopilotti rikki (kastui)

23°C

29.6.22 klo 16²⁰ Bokulla - Storskär / ☀️ ← 5/6

Rantautuminen Störskäriin, minkä jälkeen tuuli kääntyi välittömästi etelään, sitten länteen. Yöajuminen ei mahdollista. Tuuli painoi venettä kahvi rantakallioita. Lopulta onnistunut irtautuminen haasteista huolimatta. Kurssi kohti Utöta.

29.6.22 klo 20⁰⁰ Utö / 20°C ☀️ ← 5/6

Kiinnityimme lutsilaituriin (ankkuri).

Ensimmäinen legimme sähköistetyllä veneellä sujui ilman suurempaa draamaa. Pinnapilotti lopetti toimintansa Hangon kohdalla. Moottoria tarvitsimme vasta Utössä. Kapea sisääntuloväylä ja vastatuuli hieman jännitti tietäessämme, että vauhtia uupuu koneella ajaessa. Utössä huomasimme, että aurinkopaneelien saaminen pois varjosta oli haastavaa suurempien veneiden tiukassa syleilyssä. Luonnonsatamissa tällaista ongelmaa ei ole. Onneksi akuissa oli virtaa reilusti.

Vuorokauden levon jälkeen Utöstä jatkoimme matkaa Ruotsiin Söderarmin saaristoon. Paikka oli tuttu entuudestaan, sillä edellisenä kesänä olimme katkaisseet peräsimestä pätkän saaren rantaan täältä lähtiessämme. Tällä kertaa puikkelehdimme vain turvallisiksi todettuja saarten välikköjä. Paikka on paratiisimainen ja paljon hiljaisempi kuin vilkas saaristo etelämpänä. Uimme ja loikoilimme suojaisessa poukamassa, keräsimme villiyrtejä teetä varten ja kuljeskelimme saarissa kokonaisen päivän verran ainoina ihmisinä.

Varhain aamusta totesimme, että nyt on aika ottaa suunta kohti haaveilemaamme Gotlantia. Tuuli puhalsi suoraan etelästä, joten lähdimme luovimaan tiukasti määränpäättä kohden. Ja tästähän veneemme vain tykkää. Reilun vuorokauden kryssimisen jälkeen, läpäistyämme Gotska Sandön kupeessa velloneet suunnattomat sinilevälautat, pudotimme ankkurin saaren pohjoispuolelle ja painuimme pehkuihin. Legin aikana liitimme aina auringon puoleisen paneelin säätimeen ja saavuimme akut täpötäysinä.

Päivän levon jälkeen, ja koska tahdoimme mahtua seuraavaan vierasvenesatamaan, tuli lähteä jälleen liikkeelle. Keskiyön pimeydessä poistuimme äänettömmästi ankkurista, ajaen moottorilla saaren luoteisnurkkaan, jossa nostimme purjeet ja käänsimme kurssin kohti etelää. Legin puolesta välissä aallokko ja tuuli yltyi. Aallot huuhtoivat yhtenäen keulan ja ruffin yli. Jo edelliskesänä oikutellut tuulimittari oli taas rikki. Reivasimme ison kakkosreiviin ja otimme genoasta kolmasosan sisään. Purjehdus ei ollut ollut vielä koskaan näin hauskaa.

Aamukuudelta saavuimme nukkuvaan Fårön Lautershamniin ja ajoimme hiljaa laituriiin. Hieman myöhemmin laiturinaapuri ihmetteli, että taivaaltako me olimme siihen tipahtaneet.

Fårö on uskomaton saari. Etenkin vähän maailmaa nähneelle Heinille sen rannat raukkeineen, loputtomine rantaniittyineen ja kahlaajineen sekä sisämaan mutkittelevat tiet, tuulimyllyt, lampaat ja komeat männyt olivat jotain hyvin lumoavaa. Pyöräilimme ympäri saarta kaksi päivää, tutkimme kiviä, kävimme museossa ja ennen kaikkea ihailimme raukkeja. Museossa muuten selvisi, että Fårön ensimmäiset asukkaat ovat oletetusti olleet suomalaisia.

Seuraavaksi matka jatkui kohti pääsaarta ja Visbyä. Tälle legille osui reissun ensimmäinen pläkä. Laskimme, että virtaa riittää perille asti jos ajamme moottorilla kolmea solmua. Toista tuntia ajettuamme tuuli alkoi yhtäkkiä puhalttaa ja nostimme purjeet. Vauhtia reilut kuusi solmua ja kurssi suoraan kohti Visbyä.

Fårö

Erikoinen ravintola Kutens bengin & crêperie tati on vanha huoltoasema, josta on taiottu vanha amerikkalainen kaatopaikka

Saavuimme turistien suosimaan, vilkkaaksi mainittuun Visbyhyn vahvojen ennakkoluulojemme saattamana, mutta satama olikin puolityhjä ja kaupunki muutenkin kuin sesonki olisi jo ohi. Olimme tietämättämme osuneet politiikkaviikon ja opiskelijaviikon väliseen hiljaiseen viikkoon ja saimme nautiskella tavallista rauhallisemmista keskiaikaisista kujista ja raunioista. Kerkesimme myös ihailemaan kaupungin eteläpuoleisia jylhiä kalkkikiviseinämiä.

Suunnittelimme menevämmme seuraavaksi Stora Karlsön lintusaarelle, josta matka jatkuisi Puolaan. Tuuli kuitenkin puhalsi navakasti suoraan ainoaan rantautumispaikkaan, pieneen vieraslaituriin, ja jouduimme jättämään vierailun seuraavaan kertaan. Saaren kupeesta saattoi kiikaroida ja todistaa tuhansien ruokkien pesimistä saassa. Toisella puolen saarta pesi myös riskiläyhdyksunta. Ruokkeja näkyi pieninä parvina kalastusreissuillaan koko legin ajan. Lisäksi näimme harvinaisemman etelänkiislan saalistamassa.

Siellä Visbyn punaiset katot jo hämmöttävät

Visbyssä meidät vastaanotti suru, kun vain
muutama päivää ennen saapumistamme
nainen sai surmansa tällä torilla

Stora Karlsön

Navakka lounaistuuli esti rantautumasta maagiselle lintusaarelle. Ruokit tulivat kuitenkin tarkastamaan veneen ja kiersivät mastoa laajoissa kaarissa

Lilla Karslön jälkeen, väistettyämme taidolla ja ennenkaikkea tuurilla takaa tulevaa trombia, päätimme jännityksestä raukeina mennä yöksi vasta remontoituun Burgsvikin vierasvenesatamaan. 3,5 m syvässä satama-altaassa 1,7 syvyinen kölimme kolahti kiveen taikka betoniin. Se sapetti vielä enemmän kuin sataman suojattomuus tällä tuulella.

Hoburgsgubben

Gotlannin eteläkärkeä

Seuraavana aamuna Samiantti heräsi koronan kourissa. Olimme kolme päivää jumissa Burgsvikin tylsässä satamassa. Onneksi Heini löysi kylällä yksin käyskennellessään pienen kalasavustamon, josta sai paikallista herkkua savustettua kampelaa. Satamasta löytyi myös vuokrattava sähköauto, jolla pääsimme käymään saaren eteläkärjessä.

Sairastaminen ja punaiseksi yltyneet tuulet Puolan rannikolla saivat meidät muuttamaan suunnitelmaksi Gotlannin kierron. Lähdimme siis purjehtimaan eteläkärjen ympäri kohti itäpuolen satamia. Pysähdyimme yöksi Närshamin satamaan, jonka sisääntulo oli melko kuumottava. Karttaan merkitty loisto ei nimittäin palanut aallonmurtajan kärjessä ja ohjasimme sisään satamaan pilkkopimeässä gps-sijaintiin ja yönäköömme sokeasti luottaen. Paikka vaikutti hiljentyneeltä teollisuusalueelta, joten matka jatkui heti aamulla kohti Herrvikiä.

Legi sujui erinomaisesti, kun muistimme tarkkailla valppaina läheneviä tummia pilvirintamia ja reivata ajoissa ennen vauhdin ottoa niiden reunalta. Herrvik oli ennen kaikkea paikallisten suosima eloisa satama, ja telakalta kuului rentoja työn ääniä. Kiertelimme pyörillämme ympäriinsä koko päivän, söimme halpaa savukalaa ja maistoimme lohien rasvaevät paikallisen suosituksesta. Maaseutumyymälästä sai viidellä eurolla kokonaisen juhla-aterian verran tuoreita antimia. Palasimme veneelle juuri ennen sadetta.

Vene nieli helposti pyörät sisuksiinsa

Lampaita kaikkialla

Kahvila vanhassa bussissa

Rantaraittia riitti

Koitti viimeisen leikin aika Gotlannin kierrossa. Fårösundin väylä selvitettiin luovimalla tiukkaakin tiukemmin avittaen hieman moottorilla. Välittömästi saatavilla oleva apuvoima on kyllä huomattava parannus entiseen, kun moottori on käytössä napin painalluksella. Takaisin lempipaikkaamme Gotlannissa eli Fåröön ja Lautershamniin. Satama oli vilkastunut viime käynnistä. Ruotsissa löytyy onneksi aina tilaa toisen kyljestä, joten otimme muista mallia.

Herrvik

Paluumatkalla Tukholman saaristoa kohti purjehtiessa totesimme moottorin ja latauksen tarpeisiimme vastaaviksi ja toimiviksi, pienistä kauneusvirheistä huolimatta. Saatoimme siis keskittyä nauttimaan leppoisasta saaristopurjehduksesta luonnonsatamineen rauhallisien mielin, aina kotisatamaan saakka.

LAURI TOURI

IN MEMORIAM

★ 2.10. 1934 Rauma

† 23.11. 2022 Espoo

Lauri Touri opiskeli insinööriksi ja toimiessaan ITT:n palveluksessa myös Englannissa hän perehtyi Englannin laivasto- ja merikulttuuriin. Purjehdusta hän harrasti Suomalaisen Pursiseuran lipun alla.

Lippuasiat olivatkin hänen sydäntään lähellä. Hän teki vuonna 1985 ilmestyneen Veneilijän lippuoppaan. Sen piirroskuvituksen teki Lasse Mårtenson, muusikkona tunnettu, mutta peruskoulutukseltaan graafikko. Vuoden 1984 syyskuussa hän allekirjoitti valmistuneen käsikirjoituksen s/y Ladylla.

Kun silloisten liittojen lausuntotoiminta uusien lippuerikoismerkkien osalta järjesteltiin uudelle pohjalle liittojen yhteiseksi lippukomiteaksi, Lauri Touri tuli siihen Suomen Purjehtijaliiton jäsenenä mukaan. Hleman myöhemmin hän sai mukaan myös Lasse Mårtensonin mukaan.

Lauri Touri kirjoitti Navigator-lehteen meritavoista ja -kulttuurista, erityisesti lippuihin ja liputukseen liittyvistä asioista. Myöhemmin hän kirjoitti samoista teemoista myös veneilylehtiin.

Lippukomitean perustamisen vuonna 1992 jälkeen hän oli aktiivinen jäsen aina 80-vuotiaaksi saakka. Hän osallistui lippukomitean julkaisujen toimittamiseen, vetäytyen lopuksi hyvin palvellusta jäsenyydestä heikentyneeseen terveyteensä vedoten.

Hannu Hillo

SPV:n lippukomitean puheenjohtaja

SPS:n aiempi jäsen, nykyinen Haminan Pursiseuran hallituksen jäsen

NÄILLÄ OHJEILLA PUKUKOODI KUNTOON

SUOMALAINEN PURSI-SEURA ry:n PUKUOHJEET

Suomalaisen Pursi-Seuran jäsenet ovat venematkoilla ja seuran asioissa liikkueensa oikeutetut käyttämään seuraavan mukaista pukua ja päähinettä:

Arkipukuna: suoraa, tummansinisestä verasta tai villakankaasta valmistettua yksi- tai kaksirivistä takkia, joissa on edessä mustat SPS:n pukunapit sekä hihansuissa 3 pienempää samanlaista. Takin rintataskun päälle voidaan kiinnittää samanlainen seuramerkki kuin lakissa pidettävä. Housut voivat olla joko tummansiniset, harmaat tai valkoiset. Solmukkeen tulee olla väriltään musta tai tummansininen.

Purjehdusasuna voidaan käyttää valkoista trikoopaitaa, jossa on rintapuolella sinisellä värillä SPS:n viiri, sekä sen yläpuolella sininen kaareva teksti "Suomalainen Pursiseura", ja alapuolella sininen kaareva teksti "Finnish Yacht Club".

Päähineenä on venelakki tai mustalippainen lippalakki, kahdella pienellä SPS-sivunapilla ja tummansinisellä tai valkealla päällyställä. Sivunapit yhdistää toisiinsa kaksinkertainen, pyöreä, musta silkinen punos, jakautuen seuramerkin ylä- ja alapuolitse.

Lakissa pidettävä seuramerkki on mustasta verasta pystyssä olevan soikion muotoinen (4x5 cm), johon on sovitettu kullanväriset kirjaimet SPS. Kirjainten alla on Helsingin vaakunassa oleva vene kullanvärisenä.

Hallituksen jäsenien seuramerkkiä ympäröi soikea, kullattu ja seuran jäsenien merkkiä musta soikea silkipunos.

Seuran juhlapuku on messipuku varustettuna kullanvärisillä metallinapeilla, joihin on painettu kirjaimet SPS. Liivit valkeat tai tummansiniset, avonaiset sekä housut siniset. Solmukkeen tulee olla väriltään musta.

Seuran toimihenkilöt ja veneluetteloon merkityt alusten omistajat ovat oikeutetut takinhihoissaan käyttämään seuraavia arvomerkkejä:

— kommodori: 45 mm leveää mustaa nauhaa, joka hihan ulkosivulla on kierretty pyöreälle silmukalle;

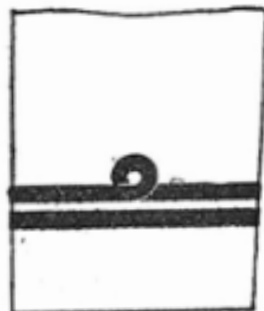
— varakommodori: 23 mm leveää silmukalle kierrettyä ja sen alla kolmea 11 mm levyistä suoraa nauhaa;

— hallituksen jäsenet sekä kunniajäsen: 23 mm leveää silmukkanauhaa ja sen alla kahta 11 mm levyistä suoraa nauhaa; sekä

— kilpailu- ja palkintotuomari-lautakunnan jäsenet: 23 mm leveää silmukkanauhaa ja sen alla yhtä 11 mm levyistä suoraa nauhaa; ja

— veneluetteloon merkityn veneen omistaja: 11 mm levyistä silmukkanauhaa ja sen alla yhtä samanlevyistä suoraa nauhaa.

Alimmainen nauha kiinnitetään 60 mm hihansuusta ylöspäin ja seuraavat 3 mm väleillä.

PARASTA PURJEHTIJALLE

makuelämyksiä keskellä Helsinkiä

RAVINTOLA
SAARI
— Hyvän tuulen saari —

RAVINTOLA
SAARISTO
— Klippanilla jo vuodesta 1899 —

RAVINTOLA
ŠAŠLIK
est. 1972
— Legendaksi kypsynyt —

RAVINTOLA
SAAGA
— Lapin makuja Bulevardilla —

RAVINTOLA
SAVOTTA
— Aidosti suomalainen —

— RÖÖPERBAHN —
SANTPAULI
— HELSINKI —

**SPS:n jäsenille 15%
alennus à la carte
annoksista kaikissa
A&S Ravintoloissa!**

A&S Ravintoloiden
myyntipalvelu
p. 09 7425 5505
myynti@asravintolat.fi
www.asravintolat.fi

KESÄN 2023 TAPAHTUMIA

Varaa vesillelasku

TO 27.4. Toimisto muuttaa Sirpalesaareen

MA 1.5.KLO 13 Lipunnosto

LA 6.5. KLO 10-14 Sammutinhuolto/ Cafe Caruselin takana
yhteyslaiturin päässä

MA 8.5. KLO 18 Varaa vartiovuoro tähän mennessä/ muussa
tapauksessa vuoro arvotaan

MA 8.5. KLO 18 Kevätkokous / Ravintola Saari

KE 24.5. Keskiviikkokilpailut

PE 2.6. KLO 19 Jazz-ilta / Vajassa

MA 5.6. KLO 17 Kevättalkoot & tarvikepörssi

KESÄKUUSSA Eskaaderi Naissaareen

PE-LA 1.-2.7. Helsingiregatta

KE 30.8. Keskiviikkokilpailut

Osoitelähde: Suomalaisen Pursiseuran jäsenrekisteri

Jos et halua vastaanottaa sähköpostia Suomalaiselta Pursiseuralta, voit ilmoittaa asiasta osoitteeseen
info@suomalainenpursiseura.fi.

© 2022 Suomalainen Pursiseura ry

110-VUOTIAS SUOMALAINEN PURSISEURA
ESITTÄÄ

JAZZ ILTA

VAJASSA
PERJANTAINA 2/6/2023 KLO 19
LIPUT 10€

*Musiikista vastaavat Jazz-pianisti Eliina
Mäkiranta & seuran ikioma Ira Kaspi*

